

OBMOWNICA (1) sb f

N pl obm(o)wnice.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Plotkarka, która źle mówi o innych: [Diakonami mogą być również] Niewiały także wczciwe/ nie obmownice/ trzeźwe/ wierne we wszystkim [Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus]. WuJNT 1.Tim 3/11.

Synonim: plotka.

MC